

15 Απριλίου, 1996

[ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στής]

THE WEST OF ENGLAND SHIPOWNERS MUTUAL
INSURANCE ASSOCIATION (LUXEMBOURG),

Ενάγοντες,

v.

ΠΛΟΙΟΥ “RF ROTOMAC” ΕΧ ΠΡΩΩΝ “MERCANTIL
PARATI”,

Εναγομένου,

(Αγωγή Ναυτοδικείου Αρ. 199/92)

Δικονομία Ναυτοδικείου — Αίτηση για άδεια παρέμβασης σε αγωγή σαν ενδιαφερόμενο μέρος — Κατά πόσο έχουν εφαρμογή μέσω του κανονισμού 237 των Θεσμών Ναυτοδικείου οι Αγγλικοί Θεσμοί ή εφαρμόζεται ο κανονισμός 35 των Θεσμών Ναυτοδικείου — Ύπαρξη συγκρουόμενων πρωτόδικων αποφάσεων — Αποφασίσθηκε ότι εφαρμόζεται ο κανονισμός 35 των Θεσμών Ναυτοδικείου — Όμως δόθηκε η αιτούμενη άδεια δυνάμει του κανονισμού 30 των Θεσμών Ναυτοδικείου. 5

Οι αιτητές ζήτησαν άδεια να παρέμβουν στην αγωγή σαν ενδιαφερόμενο μέρος, με βάση τους κανονισμούς 30 και 237 των Θεσμών Ναυτοδικείου. Το Δικαστήριο ζήτησε από την συνήγορο των αιτητών να επιχειρηματολογήσει πάνω στο θέμα του κατά πόσο, στην προκείμενη περίπτωση, εφαρμόζοταν ο κανονισμός 237 των Θεσμών Ναυτοδικείου, με τον οποίο εισάγονταν οι παλαιοί Αγγλικοί Θεσμοί σε περιπτώσεις που δεν υπήρχε συγκεκριμένη πρόνοια στους Κυπριακούς Θεσμούς, ή ο κανονισμός 35 των Θεσμών, ο οποίος φαίνεται να αποτελεί τέτοια πρόνοια, ενόψει του ότι υπήρχαν και συγκρουόμενες πρωτόδικες αποφάσεις πάνω στο ζήτημα αυτό. Η συνήγορος εισήγηθηκε ότι ο κανονισμός 237 είχε εφαρμογή διότι με την εισαγωγή των παλαιών Αγγλικών Θεσμών (Δ. 12, θ.24) εκάλυπτετο ένα κενό που υπήρχε στην Κυπριακή Δικονομία, διότι εδίδετο η δυνατότητα σε ενδιαφερόμενο μέρος να παρέμβει και μετά την έγερση της αγωγής. Η αίτηση βασιζόταν επίσης στον κανονισμό 30 των Θεσμών Ναυτοδικείου που προνοούσε ότι το Δικαστήριο μπορεί να διατάξει την προσθήκη άλλου προσώπου που έχει συμφέρον στην αγωγή, σαν ενδιαφερόμενου μέρους στην διαδικασία. 15 20 25

Αποφασίσθηκε ότι:

- 5 (α) Από τις προηγούμενες συγκρουόμενες πρωτόδικες αποφάσεις, υιοθετήθηκε η θέση ότι ο κανονισμός 35 των Θεσμών Ναυτοδικείου προνοεί για το θέμα και κατά συνέπεια δεν υπάρχει πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 237 στο θέμα αυτό. Εξάλλου, στην προκείμενη περίπτωση δεν είχε καταδειχθεί ότι οι αιτητές είχαν συμφέρον στην περιουσία, σε αντίθεση με συμφέρον στην αγωγή, και κατά συνέπεια η αίτηση τους δεν μπορούσε να βασισθεί στην πρόνοια αυτή.
- 10 (β) Η αίτηση όμως μπορούσε να γίνει αποδεκτή με βάση τον κανονισμό 30 των Θεσμών Ναυτοδικείου που προνοούσε για συμφέρον στην αγωγή και όχι στην περιουσία, πράγμα που είχε καταδειχθεί από την ένορκη δήλωση που συνόδευε την δήλωση.

15 *Η αίτηση έγινε αποδεκτή με έξοδα.*

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Psichoulas v. The Ship Seagull (1985) 1 C.L.R. 1

Ship Scheepswerf v. Ship Alguzera (1987) 1 C.L.R. 186

Παπαδόπουλος v. Πλοίου "Alexandros I" (Αρ.1), (1993) 1 Α.Α.Δ. 50

20 *Alpha Force Shipping Co. v. Πλοίου "R.F. Potomac" (1993) 1 Α.Α.Δ. 41.*

Αίτηση σε αγωγή ναυτοδικείου.

Αίτηση σε αγωγή ναυτοδικείου με την οποία οι αιτητές ζητούν άδεια να παρέμβουν στην αγωγή ως ενδιαφερόμενο μέρος.

Ν. Ιωάννου (κα), για τους αιτητές.

- 25 ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Οι Αιτητές με την αίτηση τους ζητούν άδεια να παρέμβουν στην αγωγή ως ενδιαφερόμενο μέρος και τη βασίζουν στους Κανονισμούς 30 και 237 του Περί Ανωτάτου Δικαστηρίου (Δικαιοδοσία Ναυτοδικείου) Διαδικαστικού Κανονισμού, 1893. Η συνήγορος των Αιτητών επιχειρηματολόγησε πάνω στην αίτηση, μετά από υπόδειξη του Δικαστηρίου, αναφορικά με την επίκληση του παλαιού Αγγλικού Θεσμού 24 της Δ.12, που εισηγήθηκε ότι έχει εφαρμογή με βάση τον
- 30

Κ.237 που ανέφερα πιο πάνω.

Ο Κ.237 προνοεί ότι σε όλες τις περιπτώσεις που δεν προβλέπονται από τους Κανονισμούς του 1893 ακολουθείται η πρακτική του Ναυτοδικείου του Ανωτάτου Δικαστηρίου της Αγγλίας, όπου μπορεί να εφαρμοστεί.

5

Αναφορικά με την εφαρμογή των Αγγλικών Θεσμών υπάρχουν συγκρουόμενες πρωτόδικες αποφάσεις. Στην υπόθεση *Psichoulas v. The Ship Seagull* (1985) 1 C.L.R. 1, αποφασίστηκε ότι αναφορικά με την παρέμβαση ενδιαφερομένου προσώπου σε αγωγή ναυτοδικείου εφαρμόζονται οι Αγγλικοί Θεσμοί. Αντίθετα, στην *Ship Scheepswerf v. Ship Alguzera* (1987) 1 C.L.R. 186, αποφασίστηκε ότι δεν παρέχεται δυνατότητα επίκλησης και εφαρμογής των Αγγλικών Θεσμών, εφόσον το θέμα ρυθμίζεται από τον Κ.35 των Κυπριακών Θεσμών που προνοεί ότι κάθε πρόσωπο που έχει ενδιαφέρον στην περιουσία που επιδιώκεται να επηρεασθεί από την αγωγή και που επιθυμεί να αμφισβητήσει την απαίτηση του ενάγοντα, μπορεί να εμφανιστεί ενώπιον του Δικαστηρίου κατά το χρόνο ο οποίος ορίζεται στο κλητήριο ένταλμα. Η θέση αυτή υιοθετήθηκε και στην πρωτόδικη απόφαση του Πικί Δ., στην υπόθεση *Ηλίας Παπαδόπουλος v. Πλοίο "Alexandros I"* (Αρ.1), (1993) 1 Α.Α.Δ. 50.

10

15

20

Η συνήγορος των Αιτητών εισηγήθηκε ότι, παρά την ύπαρξη του Κ.35, επειδή είναι δυνατόν να μην επιδοθεί το κλητήριο ένταλμα σε ενδιαφερόμενο πρόσωπο και να μην λάβει γνώση της ύπαρξης της αγωγής, οπότε θα είναι αργά όταν τούτο περιέλθει στην γνώση του για να ακολουθηθούν οι πρόνοιες του Κ.35 που προνοεί για εμφάνιση την ημερομηνία που ορίζεται στο κλητήριο ένταλμα και έτσι να στερηθεί του δικαιώματος παρεμβάσεως, θα πρέπει σε τέτοιες περιπτώσεις να τυγχάνει εφαρμογής ο Κ.237 με βάση τον οποίο να διέπει το θέμα ο Αγγλικός Θεσμός που αναφέρθηκε πιο πάνω. Το επιχείρημα αυτό, κατά τη γνώμη μου, δεν μπορεί να ευσταθήσει γιατί, όπως έχει παρατηρήσει και ο Πικίς, Δ., στην πιο πάνω απόφαση του "όπως υποδηλώνει το λεκτικό του Κ.237 η προσεπίκληση των Αγγλικών θεσμών και πρακτικής δεν συναρτάται με την εμπέδωση των δικονομικών ρυθμίσεων που προβλέπονται από τους Κυπριακούς Θεσμούς αλλά από την ύπαρξη πρόνοιας που να διέπει το θέμα".

25

30

35

Σε προηγούμενη πρόσφατη απόφασή μου [*Alpha Force Shipping Co. v. Πλοίο "R.F. Potomac"*](1993) 1 Α.Α.Δ. 41] είχα δεχθεί εφαρμογή των Αγγλικών Θεσμών με βάση τον Κ.237 αλλά στην υπόθεση εκείνη δεν είχε συζητηθεί διεξοδικά το θέμα εφαρμο-

40

γής ή μη του Κ.237. Εν όψει των όσων έχω αναφέρει πιό πάνω εί-
 μαι της γνώμης ότι η ορθή νομική θέση είναι εκείνη οποία εκφρά-
 ζεται στην υπόθεση Ηλίας Παπαδόπουλος (πιό πάνω), την οποία
 5 και υιοθετώ και βρίσκω ότι ο Κ.237 δεν τυγχάνει εφαρμογής στο
 θέμα παρέμβασης προσώπου που έχει συμφέρον στο πλοίο. Εν
 πάση περιπτώσει και να ετύγχανε τέτοιας εφαρμογής, το συμφέ-
 ρον θα πρέπει να είναι στην ίδια την περιουσία, δηλαδή το πλοίο,
 και όχι απλώς συμφέρον στην αγωγή. Έχοντας υπόψη τη νομολο-
 γία για το τι αποτελεί συμφέρον στο πλοίο, η παρούσα περίπτωση
 10 κατά τη γνώμη μου, δεν θα ενέπιπτε στις περιπτώσεις εκείνες που
 έχει θεωρηθεί ότι υπάρχει συμφέρον. Η ύπαρξη όμως αγωγής από
 τους Αιτητές εναντίον του ιδίου πλοίου θα αποτελούσε τέτοιο
 συμφέρον όπως αναφέρεται στο Halsbury's Laws of England, 4η
 Έκδοση Τόμος 1(1) παράγρ.384. Παρόλον ότι στην αγόρευση της
 15 η συνήγορος των Αιτητών αναφέρθηκε σε ύπαρξη τέτοιας αγωγής,
 αυτό δεν προκύπτει από την ένορκη δήλωση που συνοδεύει την εκ-
 ραπτε αίτηση τους και ως εκ τούτου το γεγονός δεν θα μπορούσε να
 είχε ληφθεί υπόψη σε περίπτωση που ετύγχανε εφαρμογής ο Κ.237.
 Η ίδια προϋπόθεση υπάρχει και για τον κυπριακό Κ.35 και το
 20 αποτέλεσμα θα ήταν το ίδιο έστω και αν βασιζόταν η αίτηση στο
 Κανονισμό αυτό.

Είμαι όμως της γνώμης ότι τυγχάνει εφαρμογής στην περίπτω-
 ση ο Κ.30, στον οποίο επίσης βασίζεται η αίτηση, που προνοεί ότι
 25 το Δικαστήριο σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας μπορεί να
 διατάξει, μεταξύ άλλων, να προστεθεί το όνομα προσώπου που
 έχει συμφέρον στην αγωγή (και όχι στην περιουσία).

Στην ένορκη δήλωση που συνοδεύει την αίτηση αναφέρεται ότι
 οι ενάγοντες σε αυτή την αγωγή έχουν επίσης καταχωρήσει Από-
 30 δειξη Απαίτησης (Proof of Claim) στο Δικαστήριο Πτωχεύσεως των
 Ηνωμένων Πολιτειών εναντίον των Αιτητών και έτσι οι Αιτητές
 έχουν συμφέρον να εμφανιστούν στην παρούσα υπόθεση για να
 μην εκδικασθεί η απαίτηση τους για το ποσό και μη εισπραχθεί
 τούτο δύο φορές προς βλάβη τους.

Υπό τις συνθήκες, βρίσκω ότι υπάρχει το απαιτούμενο συμφέ-
 35 ρον στην αγωγή και εκδίδω διάταγμα για την συνένοση των Αιτη-
 τών ως ενδιαφερομένου μέρους στην παρούσα αγωγή.

Τα έξοδα επιδικάζονται υπέρ των Αιτητών.

Η αίτηση επιτρέπεται με έξοδα.